RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 100.711 van 12 november 2001
in de zaak A. 72.839/IX-2298.

In zake : Jacques DANNEEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. VERMEIRE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keverslaan 11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jacques DANNEEL op 13 januari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :
- de beslissing van 30 juli 1996 van de deliberatiecommissie waarbij hij definitief niet geslaagd wordt verklaard bij het einde van de vorming voor de overgang van beroepsvrijwilligers (BV) naar de gelijkgestelde onderofficieren (KGOO),
- de beslissing van 25 juli 1996 dat hij op het einde van de vorming BV-GOO niet geslaagd is als kandidaat-aanvullingsonderofficier (KGOO),
- de beslissing van 30 oktober 1996 waarbij wordt vastgesteld dat hij de hoedanigheid van KGOO verliest, dat de graad van sergeant hem van rechtswege ontnomen wordt en dat hij als beroepsvrijwilliger wordt heropgenomen met aanduiding voor 97 Bn Log Dep;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 7 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoeker, en van majoor militair administrateur A. DE DECKER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 8 december 1970 neemt verzoeker dienst voor drie jaar in de hoedanigheid van tijdelijk vrijwilliger bij de landmacht. Op 8 december 1973 wordt verzoeker met onbepaald verlof gestuurd.

1.2. Op 4 september 1978 gaat verzoeker een wederdienstneming voor vijf jaar aan in de hoedanigheid van tijdelijk vrijwilliger bij de landmacht. Hij wordt op 1 oktober 1978 benoemd in de graad van korporaal en op 31 december 1981 opgenomen in het kader der beroepsvrijwilligers. Op 26 december 1988 wordt hij benoemd tot de graad van korporaal-chef.

1.3. Op 6 mei 1993 vraagt verzoeker om deel te nemen aan de wedstrijd met het oog op zijn overgang naar het kader der aanvullingsonderofficieren (GOO). Hij wordt door het selectiecomité van de landmacht batig gerangschikt voor de ambtengroep 10.

Op 22 september 1993 wordt verzoeker "wegens familiale redenen" aangehecht aan de sessie 1994-1995, ambtengroep 10.

1.4. Op 6 februari 1995 vraagt verzoeker een "herklassering wegens medische redenen" naar een andere ambtengroep. Dat wordt hem geweigerd. Hij wordt wel wegens medische redenen aangehecht aan de sessie 1995-96.

1.5. Op 25 september 1995 krijgt verzoeker vrijstelling van de eerste vormingsfase "militaire vorming onderofficier" (MVOO).

Op 2 januari 1996 start hij de vorming "brevet niveau 3" (vorming B3) in de Infanterieschool. Die vorming loopt tot eind juli 1996. Gedurende die vorming wordt verzoeker op 1 april 1996 aangesteld in de graad van sergeant.

In de loop van de vorming stelt de pelotonscommandant van verzoeker op geregelde tijdstippen, als voorgeschreven en met inachtneming van de vooropgestelde criteria, verslagen op over de "karakteriële hoedanigheden" van verzoeker en voegt daar ten behoeve van verzoeker commentaar bij. Verzoeker behaalt, op een totaal van 250 punten, volgende scores: 136,5; 125,5; 138,5; 138,5; 128,5; 120,5. De laatste beoordeling gebeurt op 23 juli 1996. Verzoeker behaalt nu 109,5 punten met volgende commentaar :

> "Voor één keer dat je beoordeeld kon worden ben je totaal door de mand gevallen !! Voor ons mis je gewoon de nodige kwaliteiten voor een chef. Lees de nodige kommentaren die ik geschreven heb en trek je conclusies ! De fouten die je maakt zijn onvergeeflijk voor iemand met deze ervaring".

1.6.1. Op 25 juli 1996 stelt kapitein DE VLIEGHER met betrekking tot verzoeker een "beoordeling karakteriële hoedanigheden" op. De beoordeling vermeldt : "Behaalde punten : 109,50/250. De kandidaat is niet geslaagd".

Dit is de tweede bestreden beslissing. Verzoeker ondertekent ze op 25 juli 1996 voor kennisneming.

1.6.2. Eveneens op 25 juli 1996 stelt kapitein DE VLIEGHER met betrekking tot verzoeker de volgende "beoordeling professionele hoedanigheden" op :

	Dagelijks werk	Examen	TOTAAL	Herkansing
Algemene militaire vorming	62,75/125	59,75/125	122,5/250	
Organisatie en tewerkstelling	73/175	58,5/175	131,5/350	
Techniek van het wapen	120,5/200	135,5/200	256/400	
TOTAAL	256,25/500	253,75/500	510/1000	

1.6.3. Nog op 25 juli 1996 stelt kapitein DE VLIEGHER met betrekking tot verzoeker de volgende "beoordeling fysieke hoedanigheden" op :

"(...)
Resultaten
1. Proeven fysieke conditie

	1ste kans	Herkansing
Armspieren Buikspieren Lopen Zwemmen	15,4/20 8,4/20 40/40 11,2/20	
TOTAAL	75/100	

2. Uithoudingsproef (enkel kandidaten LM)
Voorziene proef : 15 Km
Kledij : lichte gevechtskledij
Gerealiseerd tijd : ..... Min
Max toegelaten termijn : 60 - 70 - 95 - 120 Min".

.

1.7. Op 30 juli 1996 beraadslaagt de deliberatiecommissie over verzoekers geval.

Het proces-verbaal van de deliberatiecommissie luidt als volgt :

"(...)
Beoordeling die de verschijning voor de commissie noodzaakt

Hoedanigheid	Vermelding	Kommentaar
Professionele	510/1000	Mislukten : Alg. Mil. Vorm. : 122,5/250 Org en Tewerkstelling : 131,5/350
Fysieke	Geslaagd	
Karakteriële	109,5/250	

(...)
Beslissing van de commissie
Definitief mislukt karakterieel.
Niet gedelibereerd voor Organisatie & Tewerkstelling en voor Algemene militaire vorming".

Deze beslissing vormt het eerste voorwerp van het onderhavige beroep.

1.8. Op 30 juli 1996 formuleert commandant DFB VINDEVOGEL het volgende voorstel :

"Betrokkene wordt voorgesteld tot het verlies van de hoedanigheid van KGOO wegens een definitieve mislukking op het einde van de schiftingsproef (fase B3).
Professionele hoedanigheid : 510/1000
Org en Tewerkstelling : 131,5/350
Alg Mil Vorming : 122,5/250
Fysieke hoedanigheid : Geslaagd /100
Karakteriële hoedanigheid : 109,5/250".

Op 1 augustus 1996 ondertekent verzoeker het voorstel voor kennisneming en stelt :

"Ik ben nog steeds gemotiveerd om als KGOO de vorming te volgen voor een logistieke of Tr funktie daar het te volgen voor een logistieke of Tr funktie daar het voor mij medisch te zwaar was in de richting infanterie. Ik wens daarom een nieuwe aanhechting".

Op 4 augustus 1996 dient verzoeker een verweerschrift in.

1.9. Na advies van de verschillende hiërarchische overheden zendt de Chef van de Generale Staf op 30 oktober 1996 de volgende nota aan de korps-commandant van verzoeker :

"Onderwerp : Verlies van de hoedanigheid van KGOO (BV-KGOO)
Ref : 1. Reg A16-E3, Art 43 sexies § 1,
: 2. Reg A16-E3, Art 43 nonies § 1, 4°
: 3. Reg A16-E3, Art 43 nonies § 3
: 4. Mod B Isch-2 Cy Nr S1-15261 van 20 sep 96
Betreft : Sgt KGOO DANNEEL Jacques - S.94903
Sessie LM 1995-96 - AG : 10

1. Belanghebbende verliest de hoedanigheid van KGOO omdat hij een definitieve mislukking heeft opgelopen bij het einde van zijn vorming als KGOO (Ref 1 en 4).
2. Op 4 nov 96 :
   a. verliest hij van rechtswege de hoedanigheid van KGOO (Ref 2);
   b. wordt hem de graad van Sgt bekomen door aanstelling van rechtswege ontnomen (Ref 3);
   c. belanghebbende wordt heropgenomen als BV en werd aangeduid voor 97 Bn Log Dep ZONHOVEN in code 645451.

(...)".

Dit is de derde bestreden akte.

1.10. Op 22 april 1997 verklaart de deliberatiecommissie "ingevolge de wettelijke richtlijnen betreffende de criteria tot slagen/mislukken van de kandidaten sociale promotie (BV --> GOO) zich onbevoegd" met betrekking tot het resultaat van verzoeker op het einde van de vorming B3 en trekt zij haar beslissing van 30 juli 1996 in.

<u>De ontvankelijkheid</u>.

2.1. Overwegende dat verzoeker niet betwist dat het eerste bestreden besluit, te weten de beslissing van de deliberatiecommissie van 30 juli 1996, op 22 april 1997 ingetrokken is; dat het intrekkingsbesluit niet bestreden is; dat de verwerende partij terecht opmerkt dat het beroep, wat dat betreft, geen voorwerp meer heeft;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij het beroep in zijn tweede voorwerp onontvankelijk acht omdat de daarmee bestreden beoordeling van de karakteriële hoedanigheden van verzoeker niets meer is dan een niet verplichte en "niet-statutaire beoordeling zonder rechtsgevolgen" die los staat van de beoordeling van zijn professionele geschiktheid, welke als het derde voorwerp van het beroep in het onderhavige geding is betrokken; dat zij het beroep in zijn derde voorwerp

onontvankelijk acht omdat verzoeker het voorstelt alsof de beslissing van de chef van de generale staf waarbij hij de hoedanigheid van KGOO verliest een gevolg is van de eerste twee bestreden beslissingen terwijl zij er volledig los van staat en dus niet bij wege van gevolgtrekking vernietigd kan worden;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord er akte van neemt dat de verwerende partij de beoordeling van zijn karakteriële hoedanigheden als irrelevant voor het geding beschouwt; dat hij betoogt dat hij een middel -het derde- aanvoert dat autonoom op het derde voorwerp van zijn beroep betrokken kan worden en waarin hij stelt dat zijn professionele bekwaamheid beoordeeld had moeten worden met inachtneming van zijn totaal van 510 punten op 1000 en dat er geen opsplitsing in subcriteria had mogen gebeuren;

2.2.3.1. Overwegende dat het tweede voorwerp van het beroep formeel gericht is tegen het besluit van kapitein DE VLIEGHER waarbij deze zich uitspreekt over de karakteriële hoedanigheden van verzoeker; dat volgens de verwerende partij dat besluit geen eigen rechtsgevolgen heeft; dat het ook niet tot basis heeft gediend van het derde bestreden besluit waarbij aan verzoeker, wegens zijn niet-slagen voor zijn professionele hoedanigheden, de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsonderofficier ontnomen wordt; dat in die zin het beroep, wat het tweede voorwerp betreft, onontvankelijk is;

2.2.3.2. Overwegende, wat het derde voorwerp betreft, dat het van rechtswege ontnemen aan verzoeker van de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsofficier geen rechtsgrond vindt in de eerste of de tweede bestreden beslissing; dat in die zin het lot van die beslissing niet gekoppeld is aan de uitspraak met betrekking tot die twee beslissingen; dat verzoeker als derde middel aanvoert dat de verwerende partij een verkeerde toepassing heeft gemaakt van artikel 70 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de werving en de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader en dat het reglement G9BIS overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing gelaten moet worden; dat dat middel betrokken kan worden op het derde bestreden besluit, afzonderlijk genomen en dat de vernietiging van dat besluit aan verzoeker een voordeel kan opleveren aangezien hij aldus vastgesteld kan zien dat de verwerende partij hem de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsofficier niet kon ontnemen op grond van de aangehouden beoordeling van zijn professionele bekwaamheden;

De grond van de zaak.

3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord afstand doet van de eerste twee middelen die hij in zijn verzoekschrift had geformuleerd; dat die middelen dus niet onderzocht moeten worden;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel aanvoert (eerste onderdeel) dat de beslissing van 30 oktober 1996 van de chef van de Generale Staf steunt op artikel 43sexies en nonies van het reglement A16-E3, zijnde het koninklijk besluit van 11 juni 1974 betreffende het statuut van de vrijwilligers van het actief kader van de land-, lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, dat artikel 43sexies, § 1, voor het vaststellen van de te volgen vorming wel verwijst naar artikel 9 van het koninklijk besluit van 24 september 1977 betreffende het statuut van het militair personeel van het tijdelijk kader van de land-, lucht- en de zeemacht en van de medische dienst maar dat die verwijzing niet meer geldt op het stuk van de beoordeling van de vorming, waarvoor enkel rekening mag gehouden worden met het laatste lid van artikel 43sexies, § 1, naar luid waarvan de vormingscyclus met eindexamens afgesloten wordt en dat, uitgelegd met inachtneming van artikel 70 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994, inhoudt dat een kandidaat geslaagd is wanneer hij op het totaal van de punten 50% behaalt -wat bij hem het geval is- aangezien hij 510/1000 heeft behaald; dat hij in een tweede onderdeel aanvoert dat, indien het reglement G9bis een strenger criterium hanteert door te vereisen dat de kandidaten voor elk van de drie rubrieken die bij de professionele hoedanigheden worden onderwezen -algemene vorming, organisatie en tewerkstelling en techniek van het wapen- de helft van de punten behaalt, dat reglement overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet blijven aangezien het strijdig is met artikel 182 van de Grondwet krachtens hetwelk enkel de Koning de slaagcriteria kan vaststellen, aangezien het reglement hem discrimineert in vergelijking met de andere militairen die overeenkomstig artikel 70 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 50% moeten behalen voor het geheel van de proeven en examens en aangezien het reglement G9bis niet aan het advies van de afdeling wetgeving en aan de syndicale raadpleging onderworpen is;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat zij een correcte toepassing heeft gemaakt van de geldende reglementering;

4.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord benadrukt dat hij met 510 punten op 1000 geslaagd was in de proef betreffende zijn professionele hoedanigheden en dat het de verwerende partij niet toegelaten was de punten behaald op onderdelen van de professionele vorming in aanmerking te nemen;

5.1. Overwegende dat het bestreden besluit van 30 oktober 1996 verwijst naar artikel 43sexies, § 1, en artikel 43nonies, § 1, 4°, en § 3 van het koninklijk besluit van 11 juni 1974 betreffende het statuut van de vrijwilligers van het actief kader van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst; dat het besluit niet verwijst naar artikel 70 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de werving en de graad van de kandidaat-militairen van het actief kader;

Overwegende dat artikel 43sexies, § 1, van het koninklijk besluit van 11 juni 1974, waarvan het eerste lid met ingang van 1 september 1995 door het koninklijk besluit van 21 februari 1996 gewijzigd is, luidt als volgt :

"Volgens de richtlijnen van de stafchef van het krijgsmachtdeel of van de medische dienst, bestaat de vorming bedoeld in artikel 20quater van de wet van 12 juli 1973 uit :

1° een gedeelte van de periode van opleiding van kandidaat-aanvullings-onderofficier in artikel 40, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de werving en de vorming van kandidaat-militairen van het actief kader, hierna 'vormingscyclus' genoemd;

2. een proeftijd.

Met het oog op deze vormingscyclus worden kandidaat-aanvullings-onderofficieren verdeeld over de ambtengroepen waarvoor zij zich kandidaat hebben gesteld.

De vormingscyclus wordt met eindexamens afgesloten";

dat artikel 43nonies van hetzelfde besluit luidt als volgt :

"§ 1. De kandidaat verliest de hoedanigheid van kandidaat-aanvullings-onderofficier indien hij :

1° (...)

2° (...)

3° (...)

4° definitief gezakt is voor de eindexamens op het einde van de vormingscyclus of uit wiens stageverslag blijkt dat hij niet geschikt is om de functie van sergeant uit te oefenen.

§ 2. (...)

§ 3. Het verlies van de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsonderofficier heeft van rechtswege de ontneming van de overeenkomstig artikel 43septies door aanstelling verleende graad tot gevolg".

5.2. Overwegende dat verzoeker behoort tot de categorie van militairen bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 21 december 1990 houdende statuut van de kandidaat-militairen van het actief kader; dat artikel 15 van die wet bepaalt dat de Koning de regels vaststelt die gelden bij de beoordeling van de morele, karakteriële, fysische en professionele hoedanigheden van de kandidaat;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 15 augustus 1994 betreffende de werving en de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader, waarin bepaald is welke vorming de kandidaat-aanvullingsonderofficier moet doorlopen, naar luid van zijn artikel 1, eerste lid, enkel van toepassing is op de militairen bedoeld in artikel 2, eerste lid, 1°, van de wet van 21 december 1990; dat de vorming van de militairen bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2° -de categorie waartoe verzoeker behoort- geregeld is door het koninklijk besluit van 11 juni 1974 betreffende het statuut van de vrijwilligers van het actief kader van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst; dat dat besluit in zijn artikel 43sexies, § 1, 1°, voor de vaststelling van de inhoud van de vorming, verwijst naar "een gedeelte van de periode van opleiding (...) bedoeld in artikel 40, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994" dat noodzakelijk samengelezen moet worden met artikel 40, § 2, van hetzelfde besluit naar luid waarvan "de periode van opleiding (...) de cursussen en examens (omvat) vastgelegd in een reglement vastgesteld door de minister"; dat voor het overige, het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 niet van toepassing is op de kandidaat-aanvullingsonderofficieren bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 21 december 1990;

Overwegende dat de minister van Landsverdediging met het reglement G9BIS het vormingsprogramma van de onderofficieren concreet uitgewerkt heeft en daarmee inhoud gegeven heeft aan artikel 40 §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994; dat, conform die regeling, verzoeker het gedeelte B3 van de vorming van de kandidaat-aanvullingsonderofficieren heeft gevolgd met het programma vermeld in de bijlage Z bij het reglement G9bis; dat het aanhangsel 3 van die bijlage voor de ambtengroep 10 volgende vakken instelt : algemene militaire vorming (250 punten), organisatie en tewerkstelling (350 punten) en techniek van het wapen (400 punten), waarvan telkens de helft van de punten het dagelijks werk betreffen en de andere helft het examen;

Overwegende dat, toegepast op het geval van verzoeker, de professionele vorming bestond uit de drie evengenoemde vakken waarover hij, bij het afsluiten van de cyclus, eindexamens moest afleggen; dat verzoeker op het einde

van zijn cyclus voor twee vakken minder dan de helft van de punten heeft behaald -zo op het examen sensu strictu als op het totaal van het examen en dagelijks werk- terwijl hij globaal voor de drie vakken gezamenlijk 510/1000 punten behaalde; dat de chef van de Generale staf verzoeker definitief mislukt heeft bevonden omdat hij op twee vakken niet de vereiste 50% van de punten behaald had; dat de chef van de Generale Staf daarmee toepassing heeft gemaakt van het punt 318, c, 2, b, van het reglement G9bis naar luid waarvan een kandidaat-aanvullingsonderofficier slechts in het professioneel gedeelte slaagt indien hij "minstens de helft van de punten (behaalt) voor elke rubriek Algemene Militaire Vorming, Organisatie en Tewerk- stelling en Techniek van het Wapen"; dat, in acht genomen het feit dat het op verzoekers geval van toepassing zijnde artikel 43sexies, § 1, laatste lid, geen nadere bepaling bevat over de wijze waarop verzoekers examenresultaat wordt beoordeeld en dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 als zodanig niet van toepassing is op de categorie van militairen waartoe verzoeker behoort, de chef van de Generale Staf op grond van dat reglement regelmatig heeft kunnen vaststellen dat verzoeker gezakt was in twee eindexamens op het einde van zijn vormingsperiode, hetgeen dan overeenkomstig artikel 43nonies, § 1, 4° van het koninklijk besluit van 11 juni 1974 van rechtswege het verlies met zich bracht van de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsonderofficier; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

5.3. Overwegende dat verzoeker in het tweede onderdeel van het middel aanvoert dat het reglement G9bis, waarin het programma inzake de professionele hoedanigheden -vormingsprogramma B3- is vermeld, om verschillende redenen onwettig is;

5.3.1. Overwegende dat artikel 182 van de Grondwet aan de wetgever opdraagt de rechten en de verplichtingen van de militairen vast te stellen en te voorzien in de regels met betrekking tot hun bevordering; dat die opdracht aan de wetgever niet uitsluit dat de wet aan de Koning een beperkte uitvoeringsmacht toekent en dat de Koning bepaalde van zijn bevoegdheden aan een minister delegeert, voor zover die delegatie beperkt is tot uitvoeringsmaatregelen die ingepast kunnen worden in de regeling waarvan alle essentiële bepalingen door de Koning zijn vastgesteld;

Overwegende dat artikel 40 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de werving en de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader, opgenomen in de afdeling "De vormingscyclus van de kandidaat-aanvullingsofficier", bepaalt dat de vormingscyclus vier jaar duurt en

onder meer een periode van opleiding bevat "die maximum twee jaar (duurt) en de cursussen en examens (omvat) vastgelegd in een reglement vastgesteld door de minister"; dat de bevoegdheid om de inhoud van de cursussen en de examens te bepalen evident de bevoegdheid insluit om het relatieve gewicht van de verschillende onderdelen van de te onderwijzen stof te bepalen en aldus vast te stellen voor welke examens de kandidaten de helft van de punten moeten behalen; dat, naar blijkt uit de inlichtingen verstrekt aan de auditeur-verslaggever, het reglement G9bis betreffende de rekrutering en de vorming van de onderofficieren van het actief kader van de landmacht daadwerkelijk door de minister van landsverdediging is vastgesteld en zulks ter uitvoering van onder meer artikel 40 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994; dat aldus de door de minister vastgestelde regel dat de kandidaten voor elk onderdeel van de cursus B3 de helft van de punten moet behalen de door de Grondwet ingestelde bevoegdheidstoewijzing niet te buiten gaat;

5.3.2. Overwegende dat verzoeker zijn situatie vergelijkt met de situatie van de militairen die beoordeeld worden met inachtneming van artikel 70 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994; dat evenwel hier voren is uiteengezet dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 niet op verzoeker van toepassing is omdat het uitsluitend de situatie regelt van de militairen bedoeld in artikel 2, eerste lid, 1°, van de wet van 21 december 1990, terwijl verzoeker valt onder artikel 2, eerste lid, 2°, van die wet; dat verzoeker, als militair die gebruik maakt van de sociale promotie, zich dus statutair in een andere situatie bevindt dan de militairen op wie artikel 70 van toepassing is en dat hij niet aantoont waarom die verschillende situaties toch op gelijke wijze behandeld zouden moeten worden;

5.3.3. Overwegende dat het reglement G9bis niet aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State is voorgelegd; dat evenwel de door artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ingestelde adviesverplichting alleen geldt voor formele ministeriële besluiten die reglementaire bepalingen bevatten terwijl in het onderhavige geval de Koning zelf in artikel 40, § 2, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 aan de minister van landsverdediging de bevoegdheid heeft verleend om de cursussen en de examens te regelen in "een reglement"; dat dergelijk reglement geen akte is die overeenkomstig artikel 3, § 1, aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State moet voorgelegd worden;

5.3.4. Overwegende, wat betreft de voorlegging van het reglement G9BIS aan het syndicaal overleg, dat de Raad van State in het arrest nr. 77.263 van 27 november 1998 inzake ACTION ET LIBERTE het koninklijk besluit van

6 december 1993, waarvan verzoeker nu de schending inroept, vernietigd heeft om reden dat het gehele systeem van syndicaal overleg, uitgewerkt door het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 ongrondwettig was; dat derhalve in de miskenning van artikel 7 van het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 geen grond kan gevonden worden om het reglement G9bis onregelmatig te bevinden, zeker nu uit de stukken van het dossier blijkt dat het reglement aan de toentertijd bestaande adviesorganen is voorgelegd;

Overwegende dat ook het tweede onderdeel van het derde middel niet gegrond is;

6.1. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog aanvoert dat met het derde bestreden besluit vastgesteld is dat hij "definitief" mislukt is in zijn vorming, terwijl hij nog geen herkansing had gekregen en terwijl dat besluit ook niet formeel vermeldt welke slaagcriteria gehanteerd zijn om tot die definitieve mislukking te besluiten;

6.2. Overwegende dat verzoeker aldus een nieuw middel formuleert zonder daarbij aan te tonen dat hij in de onmogelijkheid was om het reeds in zijn verzoekschrift te berde te brengen; dat het middel daarom onontvankelijk is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf november 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**